

ข้อ อาทบบที่แล้ว

เพราะว่ามีการกดดันให้เกิดโคเซ็น ถ้าขาด 1 เรื่อง ทำเพิ่มอีก 1 เรื่อง โคเซ็นจึงจะแพร่หลายในสถานปฏิบัติงาน

ใจเดียว

2

เปลี่ยนจากนวนอนเป็นแนวตั้ง

การเปลี่ยนจากนวนอนเป็นแนวตั้ง เป็นพื้นฐานของการทำให้ สะดวก

การวางในแนวตั้ง ทำให้หยิบง่าย

การวางในแนวตั้ง ช่วยประหยัดพื้นที่

เปลี่ยนจาก นวนอนเป็นแนวตั้ง แล้วเพิ่มเติมไอเดียเข้าไป

อีก

แบ่งการวางในนวนอนและแนวตั้งตามจุดประสงค์ และ
ความถี่ของการใช้งาน แกไขจุดอ่อนของการวางในแนวตั้ง เป็น
โคเซ็นยิ่งกว่า

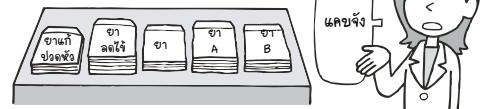
สามารถหยิบแผ่นตัวอย่างสีได้ทันทีโดยไม่ต้องล้วงออกจาก

ซองก่อนด้วย

เปลี่ยนจากการวางแนวราบขนโต๊ะ เป็นการวางแนวตั้งในกล่อง

ที่อง
โคเซ็น

วางลงในแนวราบขนโต๊ะปฏิบัติงาน
ทำให้หยิบดูที่ต้องการได้ง่าย แต่พื้นที่
การปฏิบัติงานแคบลง

โคเซ็น
โคเซ็น

การนำถุงยาไปใส่ในกล่อง ทำง่าย Index เพื่อให้หยิบดู
ที่ต้องการได้ง่าย

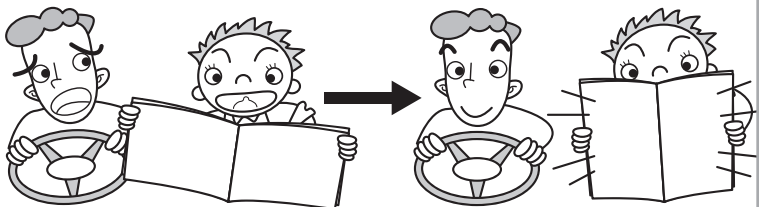

นี่แหละโคเซ็น ทำเพิ่มอีก 1 เรื่อง !

ใช้ Index เพื่อทำให้เห็น สำหรับการวางในแนวตั้ง

ตัวอย่างโคเซ็นจากนวนอน → แนวตั้ง อย่างง่าย

เปลี่ยนเอกสารที่ใช้ไฟรดซึ่งมีพื้นที่แคบจากรูปทรงนวนอนเป็น
แนวตั้ง ทำให้สามารถเปิดอ่านเอกสารได้อย่างสบายใจว่าจะไม่สร้าง
ปัญหาให้กับคนใช้

ก่อนโคเซ็น โคเซ็นของแผนกยา ด้วยถุงใส่ยา

ซึ่งมีอยู่หลายสิบชนิด เช่น ยาแก้ปวดหัว ยาลดไข้ ถูก
วางเรียงอยู่บนโต๊ะยาในทุก ๆ วัน เพราะเป็นการวาง
ในแนวราบ จึงมองเห็นได้ง่าย และเข้าใจทันทีว่ายาที่
ต้องการอยู่ตรงไหน สามารถทำการใส่ยา และจ่ายยา
ได้ทันที แต่ในทางกลับกัน เนื่องจากพื้นที่โต๊ะปฏิบัติงาน
แคบมาก ทำให้ยากต่อการปฏิบัติงานอื่น

หลังโคเซ็น นำถุงยาไปใส่กล่องใน แนวตั้ง

ทำให้พื้นที่ปฏิบัติงานกว้างมากขึ้น แต่ไม่รู้ว่ายากอะไร
อยู่ตรงไหน จึงเสียเวลาในการหยิบออกมา ด้วยเหตุนี้ จึงทำ ป้ายแบ่ง
ยาชนิดต่าง ๆ เพื่อแยกยาแต่ละประเภท ทำหน้าที่เป็น Index ยา เช่น
ยาแก้ปวดหัว ยาลดไข้ เป็นต้น

แบ่งใช้การพับ และการแขวน ตามจุดประสงค์ และความถี่ของการใช้งาน

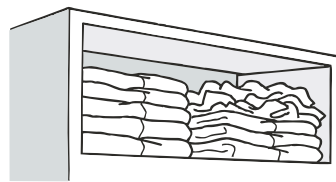
ก่อนไคเซ็น พับชุดป้องกันแล้ววางซ้อนกันไว้บนชั้นวางของ ที่ชุดป้องกันมีป้ายบอกขนาด เช่น M L แต่ในความเป็นจริงต้องนำชุดป้องกันมาเทียบกับร่างกายด้วย ไม่เช่นนั้นแล้วจะไม่รู้ว่าพอดีตัวหรือไม่ ถ้าชุดป้องกันที่หยิบออกมามีขนาดไม่พอดีตัว ก็ต้องพับแล้วเก็บไว้ที่เดิม นอกจากจะเป็นการปฏิบัติงานที่ใช้เวลาแล้ว ยังทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบด้วย

หลังไคเซ็น เลิกการวางซ้อนกัน แล้วแขวนชุดป้องกันแต่ละชุด ทำให้ไม่ต้องกางชุดป้องกันทีละตัว ๆ ก็สามารถรู้ขนาดชุดป้องกันได้ อาจต้องใช้พื้นที่ในการเก็บมากขึ้น แต่เป็นตัวอย่างไคเซ็นที่ **แบ่งแยก** ระหว่าง **การจัดแบบซ้อนทับ** กับ **การจัดเก็บแบบแขวน** โดยขึ้นอยู่กับความถี่และวัตถุประสงค์ของการใช้งาน

เปลี่ยนจากการพับเป็นการแขวนชุดป้องกัน

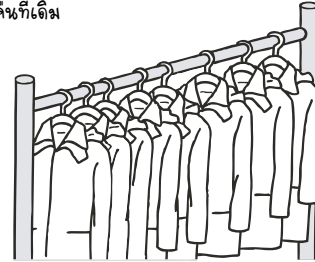
ก่อนไคเซ็น

พับชุดป้องกันแล้ววางซ้อนกันไว้ ถ้าไม่ดึงออกมาจะไม่รู้ขนาดชุด หลังจากดึงออกมาแล้ว ต้องเสียแรงเสียเวลาในการพับวางคืนที่เดิม

หลังไคเซ็น

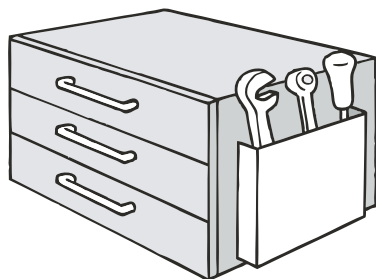
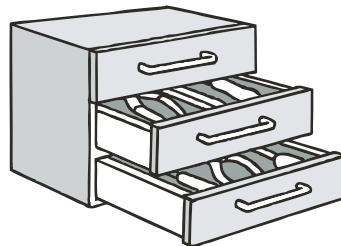
แขวนชุดป้องกันทีละชุดด้วยไม้แขวน สามารถรู้ขนาดได้โดยการนำไปทาบกับตัวเอง ไม่เสียเวลาในการเก็บคืนที่เดิม

เปลี่ยนที่เก็บเครื่องมือที่ใช้งานเป็นประจำจากในลิ้นชัก เป็นแขวนไว้

ก่อนไคเซ็น

เก็บเครื่องมือแยกตามชนิดในลิ้นชัก แม้จะมีการใช้งานเป็นประจำ แต่ต้องเปิดลิ้นชัก แล้วหยิบออกมา ทำให้การปฏิบัติงานทำได้ยาก

หลังไคเซ็น

ทำที่เก็บเฉพาะสำหรับเครื่องมือที่มีการใช้งานเป็นประจำ ทำให้นำออกมาใช้งานได้ทันที

วางเครื่องมือที่ใช้งานเป็นประจำในแนวตั้ง นอกนั้นเก็บในตู้เครื่องมือแบบลิ้นชัก

ก่อนไคเซ็น เก็บเครื่องมือในตู้เครื่องมือแบบลิ้นชัก โดยแยกตามชนิดของเครื่องมือ เพราะเป็นลิ้นชักจึงเข้าใจง่าย ทำการสะสาง สะดวกได้ง่าย และเป็นการลดการใช้พื้นที่

แต่พบปัญหากับเครื่องมือที่ใช้งานบ่อย คือ **การวางในแนวนอน** ทำให้หยิบเครื่องมือยาก และต้องเปิดลิ้นชักทุกครั้งที่จะนำออกมาใช้งาน

หลังไคเซ็น ทำภาชนะใส่เครื่องมือในแนวตั้ง เลือกเฉพาะเครื่องมือที่ใช้งานเป็นประจำใส่ลงไป แล้วนำไปติดไว้ด้านข้างของตู้ใส่เครื่องมือแบบลิ้นชัก ทำให้หยิบเครื่องมือได้ง่ายขึ้น ไม่เกิดความรู้สึกรำคาญใจในขณะปฏิบัติงาน เป็นการแบ่งแยกวิธีการ **ใส่ในลิ้นชัก** กับ **การนำออกมาได้ทันทีด้วยการวางในแนวตั้ง**